

Med dette for Die kan jeg ikke tro Andet end, at dersom der nu her i denne Samling eller naarsomhelst vedtages en Lov, som uden Statstilskud giver Regjeringen Bemyndigelse til at give Koncession paa en saadan Bane, vilde vi om nogle Aar komme til at udløse Aktionærerne paa visse Vilkaar. Det er nemlig oplyst, at Hensigten er, at Entreprenørerne skulle have Præferenceaktier for Halvdelen af Anlægssummen til 5 pCt., og naar Banens Drift ikke engang strækker til dertil, saa vil der vistnok ganske sikkert fremkomme Forordning om, at Staten skal købe Banen. Nu høre vi jo rigtig nok, at det vilde blive noget billigere, dersom Banen blev anlagt ikke til Aarhus, men til Haastrup. Der vilde da gaa 350,000 Kr. fra for en halv Mil; men da jeg ikke har de nødvendige Momenter paa rede Haand til at gjøre Regnestykket op med, veed jeg ikke, hvormeget det vil udgjøre fordelt paa det Hele. Paa den anden Side har man ogsaa anset det for hensigtsmæssigt, naar man overhovedet skal komme til at anlægge en saadan Bane, at denne Bane da ikke blev en fuldkommen selvstændig Bane, men at den kom til at knytte sig til Statsbanen. Fremdeles blev det jo fra det ærede Medlems Side i det Foredrag, hvormed han indlebede Forhandlingen idag, stillet i Udseende, at, naar denne Bane blev anlagt fra Aarhus over Odder til Hou Havn, saa kunde der blive Tale om at anlægge en Bane fra Hou Havn til Horsens, eller om ikke til Horsens, saa dog til Hovedgaard eller Lvingstrup, altsaa henimod Horsens. Dette vilde rimeligvis blive en Banestrekning af samme Længde som den, der her er Tale om, og den vilde maaske komme til at danne det naturlige, ja, maaske endog det nødvendige Supplement til denne Bane. Vi vilde da ikke have en Bane paa 5 à 6 eller paa 4 à 5 Mil, saaledes som nu, men en Bane af den dobbelte Længde, og saa maatte det Spørgsmaal reise sig, om det ikke vilde være naturligere og gavnligere for Egnen i det Hele taget og tillige mere rentabelt, om man anlagde Banen fra et Punkt som Haastrup eller maaske Biby — hvis der der kunde oprettes en Station — over Odder og ikke til Hou Havn, men derimod til Lvingstrup. Det er disse forskellige almindelige Betragtninger, som jeg i Diebladet finder mig foranlediget til at fremsætte; men at tale paa nogen afgjørende Maade om en Sag, der foreligger i en saa ufuldstændig Skikkelse, er naturligvis temmelig umuligt for mig som for enhver Anden.

Forlagsstilleren (Winther): Der var en Utvring af den ærede sidste Taler, som forundrede mig meget. Det ærede Medlem troede, at vi kunde komme i det Tilfælde, at

Staten kunde komme til at udløse eller indløse denne Bane. Jeg forstod ikke rigtig, hvad Meningen var; jeg veed ikke, om det muligen var den, at Staten skulle komme til at købe Banen? (Auber: Ja!) Jeg fortaar da ikke ret, hvilken Nødvendighed der skal være derfor, thi Staten behøver jo dog ikke at købe Banen, hvis den ikke finder sig interesseret deri. Staten kan jo lade være at købe Banen, naar den ikke finder at have Interesse deraf; den kan jo lade dem, som have anlagt den Del af Banen, der er anlagt, selv om det, det bliver deres Stude. Den Mand, som skal udløses, vilde jo desuden være en privat Entreprenør, og jeg har aldrig tænkt uig Muligheden af, at Hagsdagen vilde give sig til at udløse en privat Entreprenør af en Forretning, som han ikke kunde komme til at tjene Noget ved. Det er mig aldeles ufatteligt, hvorledes man skal komme dertil. Jeg har netop ifjor, da jeg forelagde et noget tilsvarende Lovforslag, gjort opmærksom paa, at det forekom mig at være det Bedste for Staten, at Egnene enedes om saadanne Baneanlæg med en Entreprenør, idet jeg antog, at Staten aldrig kunde komme til at give ham noget Tilskud, hvis han ikke fandt sin Regning derved. Hvad dernæst selve Egnen angaar, da antager jeg ikke, at det har været deres Mening, som have tegnet sig for Bidrag, at de vilde have en direkte Fordel deraf, eller at de ligesom gjorde Regning paa at faae deres Penge vrentede. Jeg tror, at deres Mening har været den, at de vilde have indirekte Fordel deraf, idet deres Eiendomme vilde faae forøget Værdi ved at blive bragt ind i et større Handelskræ. Jeg har selv hørt, at man paa Stedet har udtalt, at dette var Meningen, og de gjøre sig ingen Illusioner med Hensyn til det Andet. Derimod tro Entreprenørerne, at de kunne staa sig ved at anlægge Banen, saaledes at de ialtfald kunne være sikre paa at faae 5 pCt. af deres Præferenceaktier. Hvad Banemilen vil komme til at koste, naar man trækker 350,000 Kr. fra 1,590,000 Kr., er jo et Regnestykke, som Enhver kan gjøre op. Jeg har ikke i dette Dieblat gjort det op. (Auber: Man veed ikke, hvormange Banemil det er.) So, det har jeg oplyst tidligere. (Auber: Fra Hou til Haastrup?) Ja, Banen fra Hou til Odder er ligesaa lang, som Banen vilde være bleven, hvis den var gaaet fra Odder til Ørting, nemlig omtrent en Milsvæi, men det er ganske vist paaregnet, at den vil blive noget længere paa Grund af de Forordninger, som ere stillede fra de Kommuner Side, som have tegnet sig for Bidrag. Den vil da blive mellem 1¼ og 1½ Mil lang, eftersom man kommer til endelig Afgjørelse overfor de Forordninger, som stilles, og hvorover Ministeren jo i sin Tid vil have fuldstændig Raadighed i Genhold til selve Lovens Ord. I den sydlige